

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010337
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114010337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Martinom Žovincem v trestnej veci obž. T. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní dňa 24.2.2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný: T. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A., D. č. XX, trestaný

je vinný, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené deti, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 8C/179/2008 zo dňa 21.5.2009 s právoplatnosťou dňa 21.5.2009 tak, že je povinný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry M. W., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 232,36 € a dcéry L. W., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 165,99 € mesačne, vždy do 30. dňa v mesiaci k rukám matky J. W., bytom A., D. č. XX, si v mieste bydliska ani všade inde úmyselne svoju vyživovaciu povinnosť neplní pravidelne, čím mu za obdobie od novembra 2012 do januára 2013 vrátane, do nástupu na výkon trestu odňatia slobody a následne od januára 2014 po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody až do februára 2015 vrátane vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 4.899,90 €, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/54/2012 zo dňa 18.9.2012 doručeným dňa 15.10.2012 a právoplatným dňa 24.10.2012 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Obvinený napriek vyživovacej povinnosti voči svojim nezaopatreným deťom a hoci už aj v minulosti si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, naďalej zanedbával svoju povinnosť a vyživovaciu povinnosť si neplnil v plnej výške,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený, čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 1 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na tunajšom súde obžalobu na obvineného T. W. pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku rozsudku s tým rozdielom, že v obžalobe bolo obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti vymedzené od novembra 2012 do januára 2013 a dlh na výživnom bol vyčíslený v sume 1.195,05,- Sk.

Po preskúmaní obžaloby súd nariadil a vykonal vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného T. W., svedkyňu J. W. a oboznámil listinné dôkazy.

Obžalovaný T. W. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v ŽOS Trnava ako živnostník, tejto spoločnosti vystavuje mesačne faktúry, za február to bolo 94,- Eur, za marec 1.600,- Eur a za apríl 1.700,- Eur. V decembri 2013 bol podmienene prepustený z výkonu trestu, išiel sa do spoločnosti ŽOS informovať na prácu, no keďže si musel obnoviť zväračský preukaz a skúšky, čo trvalo asi 3 týždne, tak tam začal pracovať od februára 2014. Medzičasom, po podaní obžaloby zaplatil výživné vo výške 1.195,05 Euro dňa 17.4.2014, 55,- Euro dňa 31.3.2014 a 55,- Euro dňa 30.4.2014. V marci a v apríli 2014 zaplatil výživné po 55,- Euro preto, že viac peňazí nemal. Keď prišiel z výkonu trestu, tak si musel požičať peniaze na obnovenie zväračských skúšok. Býva v byte rodičov jeho priateľky v Trnave na J. P. XX, na bývanie prispieva 200,- Euro mesačne. V tomto trojizbovom byte býva on, jeho priateľka a obaja jej rodičia. priateľka je na materskej dovolenke, obaja jej rodičia poberajú dôchodok. Celkové náklady na bývanie v tomto byte sú mesačne asi 400,- Euro. V tomto byte ešte bývajú tri deti, jedna je dcéra jeho priateľky, a dve mladšie sú ich spoločné deti. Spláca úver vo výške 100,- Euro mesačne, ide o úver od nebankovej spoločnosti, ktorý si vzal asi pred 4,5 rokmi, bral ho na auto vo výške 5.500,- Euro. Okrem toho má ešte záväzky, ktoré sú vymáhané exekučne, celkovo vo výške asi 14.000,- Euro, sú to dlhy za výživné, za faktúry pre Orange za telefónne služby, dlh Sociálnej poisťovni aj Zdravotnej poisťovni. Tento dlh zahŕňa aj jeden úver, ktorý si brali za trvania manželstva vo výške 2.600,- Euro, to je zostatok dlhu na tomto úvere. Za obdobie od novembra 2012 okrem výživného, ktorého zaplatenie preukázal poštovými poukázkami neprispel deťom výraznejšie inou sumou. Je mu to všetko ľúto, len potrebuje na to čas. Návrh na zníženie výživného si podal na súde asi pred dva a pol rokmi. Neskôr, na odročenom termíne hlavného pojednávania, obžalovaný uviedol, že pokiaľ ide o platenie výživného, tak okrem sumy 1.195,05 Euro, ktorú zaplatil 17.4.2014, od mesiaca marec 2014 do januára 2015 vrátane každý mesiac zaplatil na výživnom sumu 55,- Euro. Okrem týchto platieb iné výživné nezaplatil. Od exekútorského úradu JUDr. Levákovej mu prišlo oznámenie, že voči otcovi nevymáha žiadnu sumu, nakoľko exekučná vec bola postúpená JUDr. Vatrtovej, súdnej exekútorke a od tejto je od otca vymáhaná suma 298,80 Eur. Pokiaľ ide o jeho príjmy, naďalej vykonáva práce pre spol. ŽOS Trnava, a.s. o čom predložil rámcovú zmluvu o dielo. Jeho hrubý príjem z tejto činnosti je asi 1.300,- Eur mesačne.

Svedkyňa poškodená J. W., vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, kde popísala platenie výživného zo strany obžalovaného tak, ako to zodpovedá skutočnostiam uvedeným v skutkovej vete obžaloby. Na hlavnom pojednávaní ďalej uviedla, že od podania obžaloby obžalovaný zaplatil tri platby vo výške 1.195,05 Eur dňa 24.4.2014, dňa 6.5.2014 55,- Eur a 3.4.2014 55,- Eur, iné platby nezaplatil. Mladšia dcéra navštevuje druhý ročník základnej školy v Trnave, staršia dcéra navštevuje obchodnú akadémiu bilingválne 3. ročník, teraz aktuálne pokračuje v tomto štúdiu v USA. Okrem uvedených troch platieb obžalovaný na výživu detí neprispel. Obžalovaný podal návrh na zníženie výživného. Nevieť uviesť z akého dôvodu jej obžalovaný posielal len 55,- Eur.

Z oboznámených listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti.

Výpisy z účtu poškodenej preukazujú zaplatenie výživného v rozhodnom období tak, ako to korešponduje s výsledkami dokazovania v prípravnom konaní a podanou obžalobou. Z rodných listov detí a potvrdenia o návšteve školy vyplýva, že u oboch detí - M. W., nar. XX.X.XXXX a L. W., nar. XX.X.XXXX trvá vyživovacia povinnosť obžalovaného, ako ich otca v období uvedenom v obžalobe, ako i k dátumu vyhlásenia tohto rozsudku. Z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 8C/179/2008 zo dňa 21.5.2009, ktorý v ten istý deň nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vyplýva, že manželstvo obžalovaného a J. W. bolo týmto rozvedené, maloleté deti M. W., nar. XX.X.XXXX a L. W., nar.

XX.X.XXXX boli zverené do výchovy matky a obžalovaný sa zaviazal prispievať na ich výživu sumou vo výške 232,36 € (na M. W.) a sumou vo výške 165,99 € mesačne (na L. W.), vždy do 30. dňa v mesiaci k rukám matky J. W.. Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil i rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 20P/159/2011-217 zo dňa 26.11.2014. Týmto rozsudkom súd zamietol návrh obžalovaného na zníženie výživného vo vzťahu k maloletým deťom L. W. a M. W., ktorý podal dňa 6. 6. 2011. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predložil rámcovú zmluvu o dielo, ktorú uzavrel dňa 26.2.2014 s objednávateľom ŽOS Trnava, a.s. a predmetom ktorej je záväzok obžalovaného ako zhotoviteľa na vykonávanie diela - demontážnych, montážnych, zámočnických a zváračských prác. Zmluva ďalej obsahuje vyčíslenie dohodnutej odmeny za jednu normohodinu vykonaného diela. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania, to je z 26.2.2014. Z fotokópií poštových poukazov vyplýva, že obžalovaný zaplatil na výživnom v období po paní obžaloby tieto sumy: Dňa 17. 4. 2014 zaplatil sumu 1195,05 eura a následne v mesiacoch marec 2014 až december 2014 zaplatil každý mesiac sumu 55,- euro a 31.1.2015 zaplatil tiež sumu 55,- euro. Celkovo takto žalovaný zaplatil sumu 1800,05 eura.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný a to v období rokov 2006 až 2012. V roku 2006 bol odsúdený tunajším súdom za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia na peňažný trest 16 000 slovenských korún. V roku 2011 bol opäť tunajším súdom uznaný v konaní spisová značka 7 T/95/2010 za vineného zo spáchania prečinu zanedbávania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona trestným rozkazom zo dňa 9.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.5.2011. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, do 30.5.2013. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie uhradiť dlh v skúšobnej dobe. Dňa 14.3.2013 bol nariadený výkonu trestu odňatia slobody a z tohto bol dňa 20.12.2013 podmienenčne prepustený so skúšobnou dobou na 18 mesiacov.

V zmysle ustanovenia § 122 ods. 13 Trestného zákona súd po podaní obžaloby skúmal, či obžalovaný pokračoval v konaní, pre ktorý je stíhaný a to až do doby, kým bol vyhlásený rozsudok. Z výpovedí obžalovaného, svedkyne poškodenej a listinných dôkazov bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný si neplní svoju vyživovaciu povinnosť vo výške, ako to bolo stanovené vyššie citovaným súdnym rozhodnutím. Na základe výpovedí a predložených listinných dokladov dospel súd k týmto zisteniam. V období od novembra 2012 do januára 2013 mal obžalovaný zaplatiť na výživnom sumu 1195,05 eura. Následne mal v období od januára 2014 do decembra 2014 zaplatiť na výživnom sumu celkovo 4708,20 euro. V období od januára 2015 do februára 2015 vrátane mal zaplatiť sumu 796,70 euro. Celkovo tak mala za uvedené obdobie zaplatiť sumu 6695,95 eura. Z výpovede obžalovaného, svedkyne poškodenej a z listinných dôkazov bolo preukázané, že obžalovaný zaplatil na výživnom sumu 1800,05 eura. Rozdiel medzi sumou výživného, ktoré mal obžalovaný za uvedené obdobie zaplatiť a sumou zaplateného výživného predstavuje sumu 4899,90 euro.

Z vykonaného dokazovania tak bolo bezpečne preukázané, že počas celého sledovaného obdobia trvala obžalovanému vyživovacia povinnosť voči jeho dcéram M. W. vo výške 232,36 eura mesačne a L. W. vo výške 165,95 eura mesačne. Obžalovaný ako plne trestnoprávne spôsobilá osoba si počas tohto obdobia (dlhšieho ako tri mesiace v období dvoch rokov) úmyselne neplnil túto vyživovaciu povinnosť, čím naplnil zákonné znaky prečinu zanedbávania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Z dôvodu, že obžalovaný bol vyššie citovaným s rozhodnutím tunajšieho súdu v konaní spisová značka 4 T/54/2012 odsúdený za spáchanie z prečinu zanedbávania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno c) Trestného zákona, naplnil i kvalifikovanú skutkovú podstatu tohto prečinu uvedenú v ust. § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom, pokiaľ sa obžalovaný obhajoval skutočnosťou, že mu pribudli ďalšie 2 vyživovacie povinnosti voči jeho ďalším maloletým deťom a tým, že sú proti nemu vedené exekučné konania, tak obe tieto skutočnosti nijakým spôsobom nemajú vplyv na trestnosť konania obžalovaného. To, že obžalovanému pribudli ďalšie 2 vyživovacie povinnosti, bolo jeho slobodným rozhodnutím, z ktorého vyplynuli pre neho záväzky plniť si ďalšiu vyživovaciu povinnosť, no ktoré ho v žiadnom prípade nezbavili povinností plniť si vyživovacie povinnosti, ktoré už mal voči svojim deťom M. a L.. Rovnako jeho záväzky z predchádzajúceho obdobia, ktoré sú v súčasnosti vymáhanej v exekučných konaniach sú výsledkom jeho subjektívneho konania a rozhodovania sa v minulosti a tieto tiež nemajú vplyv na existenciu jeho záväzku plniť si vyživovacej povinnosti voči svojim deťom.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu súd vychádzal s ustanovení §§ 36, 37, 38 a 34 Trestného zákona. Ako poľahčujúcu okolnosť súd obžalovanému zohľadnil, že sa k spáchaniu

trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Rovnako mu zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby uvedenú v paragrafe 207 ods. 3 Trestného zákona. V trestnej sadzbe 1 až 5 rokov súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, pričom trest mu uložil ako nepodmienečný. Pri úvahe nad výškou trestu a spôsobom jeho výkonu súd vzal najmä do úvahy skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a to pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ako i pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 9.2.2011 spisová značka 7 T/95/2010). Súd tiež zbral do úvahy, že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy i počas plynutia skúšobnej doby stanovenej pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pre rovnaký druh trestnej činnosti. Na dosiahnutie účelu trestu, ktorý spočíva najmä vo vytvorení podmienok na jeho ďalšiu výchovu tomu, aby viedol riadny život, považuje súd uložený trest odňatia slobody v jednej tretine zákonnej trestnej sadzby za dostatočný a primeraný. Na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Trestnú sadzbu uvedenú v paragrafe 207 ods. 3 Trestného zákona teda súd neupravoval zmysle § 38 ods. 3 alebo 4 Trestného zákona. V rámci zákonom vymedzenej trestnej sadzby 1 až 5 rokov uložil obžalovanému trest v minimálnej výške 1 rok, pričom trest mu uložil ako nepodmienečný. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody súd zohľadnil to, že obžalovaný sa v priebehu obdobia, kedy sa dopúšťal páchania prečinu zanedbania povinnej výživy dopustil i spáchania iného trestného činu, za ktorý bol vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II v roku 2011 odsúdený na podmienečný trest odňatia slobody. Zbral do úvahy i tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopúšťal páchania trestnej činnosti, za ktorú ja aktuálne súdení po dobu viac ako 5 rokov, pričom ani v štádiu súdneho konania neprejavil minimálny záujem, respektíve opravdivú ochotu uhradiť dlžné výživné alebo aspoň jeho časť. Prístup žalovaného k plneniu jeho zákonnej povinnosti súd vyhodnotil ako nanajvýš ľahostajný. Na naplnenie účelu trestu uvedeného v paragrafe 34 ods. 1 Trestného zákona, spočívajúceho najmä v takzvanej individuálnej prevencii, tak súd považoval za potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Na jeho výkon ho zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.